

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 526/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka v konaní o sťažnosti T. J., zastúpeného advokátkou JUDr. Andreou Tkáčovou, Magurská 3, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/142/2001 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo T. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/142/2001 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/142/2001 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. T. J. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 700 € (slovom tisícsedemsto eur), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. T. J. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov), ktorú je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. Andrey Tkáčovej, Magurská 3, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 526/2014-14 z 10. septembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v časti na ďalšie konanie sťažnosť T. J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/142/2001.

2. Zo sťažnosti a z pripojených písomností vyplýva, že 5. apríla 2001 podal „J. M.“ na okresnom súde žalobu o zaplatenie peňažnej sumy s prísl. Dňa 19. decembra 2006 pohľadávku uplatňovanú v súdnom konaní postúpil žalobca sťažovateľovi. Okresný súd uznesením z 25. januára 2007 pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené, pretože okresný súd koná najmä neefektívne (odvolací súd zrušil jeho dva rozsudky z 11. januára 2010 a 27. marca 2012) a s prietahmi, o čom svedčí aj skutočnosť, že od 31. mája 2013 okresný súd neurobil žiadny úkon. Sťažovateľ sa vzhľadom

na neprimeranú dĺžku konania domnieva, že postupom okresného súdu boli porušené jeho označené práva.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že

„... Základné právo... T. J... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy... postupom Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 25C/142/2001 bolo porušené...“

... Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25C/142/2001 konal bez zbytočných prietahov.

... T. J... priznáva finančné zadostučinenie v sume 8.000 €... ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Okresný súd Košice I je povinný T. J... uhradiť a trovy právneho zastúpenia v sume 284,08 € na účet jeho právnej zástupkyne, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Svoju žiadosť o priznanie finančného zadostučinenia v sume 8 000 € sťažovateľ odôvodnil tým, že *„V dôsledku prietahov v konaní sa sťažovateľ nachádza neprimerane dlho v právnej neistote, je mu tým spôsobovaná ujma, a to tým, že nemôže vyriešiť svoje majetkové pomery a zabezpečiť si ďalšie existenčné podmienky do budúcnosti.“*

6. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd podaním sp. zn. 1 SprV/221/2014 z 26. júna 2014, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Zo spisu sp. zn. 25C 142/2001 vyplýva, že žaloba bola podaná na Okresný súd Košice I dňa 5.4.2001.

Výzvou zo dňa 23.4.2001 súd vyzval žalobcu (J. M.) na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10 250,- Sk. Súdny poplatok bol zaplatený 3.5.2001.

Dňa 2.7.2001 Slovenská poisťovňa a.s. oznámila súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Prvé pojednávanie vo veci súd nariadil na 28.11.2003. Po prejednaní veci súd pojednávanie odročil na 25.3.2004 za účelom výsluchu navrhnutých svedkov a doloženia listinných dôkazov.

Druhé pojednávanie nariadené na 25.3.2004 bolo bez prejednávania veci odročené na 16.9.2004 z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania a predvolaných svedkov.

Tretie pojednávanie sa uskutočnilo 16.9.2004. Po prejednaní veci súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že vedľajšia účastníčka doručí súdu kompletný likvidačný spis č. 03/968/07972 a vyčíslí výšku škody podľa ich výpočtov a podkladov...

Uznesením č.k. 25C/142/01-35 zo dňa 20.1.2006 súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava, odvetvia nehody v cestnej doprave. Znalec... doručil súdu znalecký posudok č. 22/2006 dňa 9.5.2006...

Štvrté pojednávanie súd nariadil na 1.12.2006. Po prejednaní veci súd pojednávanie odročil na 22.2.2007, za účelom doplnenia dokazovania.

Dňa 17.1.2007 žalobca požiadal súd o pripustenie zámeny účastníkov na strane žalobcu a to tak, že z konania vystúpi J. M. a na jeho miesto vstúpi T. J., na ktorého bola postúpená pohľadávka žalobcu proti žalovanému.

Uznesením č.k. 25C/142/2001-107 zo dňa 25.1.2007 súd pripustil zámenu účastníkov.

Piate pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 22.2.2007, súd po prejednaní veci odročil na 23.3.2007 za účelom výsluchu znalca...

Šieste pojednávanie po výsluchu znalca bolo odročené na 17.5.2007 za účelom výsluchu navrhnutého svedka...

Siedme pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 17.5.2007, po prejednaní veci bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania.

Uznesením č.k. 25C/142/2001 -165 zo dňa 21.8.2007 súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom... Súd uložil žalobcovi zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 10 000,- Sk.

Proti uzneseniu súdu č.k. 25C/142/2001-162 zo dňa 21.8.2007, ktorým priznal odmenu znalcovi... za vypracovanie znaleckého posudku, podali žalobca a žalovaný odvolanie. Dňa 9.11.2007 bol spis predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/328/2007-177 zo dňa 11.6.2008 zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výške priznanej odmeny znalcovi.

Dňa 2.7.2009 znalec... doručil súdu kontrolný znalecký posudok.

Uznesením č.k. 25C/142/2001-267 zo dňa 24.8.2009 súd priznal odmenu znalcovi... za vypracovaný znalecký posudok č. 5/2009.

Ósme pojednávanie súd nariadil na 11.1.2010. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca.

Dňa 30.3.2010 bol spis predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Uznesením č.k. 11Co/93/2010-344 zo dňa 30.4.2010 krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie (poznámka spis bol vrátený okresnému súdu 2. júna 2010 a jeho rozsudok bol zrušený z dôvodu, že sťažovateľovi bola okrem iného odňatá možnosť konať pred súdom).

Uznesením č.k. 25C/142/2001-363 zo dňa 19.7.2010 súd nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Uznesením č.k. 25C/142/2001-367 zo dňa 7.9.2010 súd predĺžil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 30.4.2011. Dňa 10.11.2010 znalecký ústav doručil súdu znalecký posudok č. 287/2010.

Uznesením č.k. 25C 142/2001-464 zo dňa 24.1.2011 súd priznal odmenu znaleckému ústavu za vypracovanie znaleckého posudku.

Deviate pojednávanie vo veci súd nariadil na 23.3.2011. Po prejednaní veci bolo pojednávanie odročené na 17.6.2011 za účelom doplnenia dokazovania.

Dňa 10.5.2011 žalobca doručil súdu podanie, obsahom ktorého bola námietka zaujatosti sudkyne JUDr. Centkovej. Vec bola predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 12 NcC/19/2011-503 zo dňa 30.5.2011 sudkyňu JUDr. Centkovú vylúčil z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci...

Desiate pojednávanie vo veci súd nariadil na 7.2.2012.. Toto pojednávanie pre neprítomnosť žalobcu a jeho právneho zástupcu bolo odročené na 27.3.2012. Na tomto pojednávaní po prejednávaní veci bol vyhlásený rozsudok. Proti rozsudku dňa 2.5.2012 podal odvolanie žalobca. Dňa 13.6.2012 bol spis predložený odvolaciemu súdu. Odvolací súd uznesením č.k. 11 Co/185/2012-556 zo dňa 29.4.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol vrátený súdu 27.5.2013...

Prípisom zo 16.6.2014 súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby oznámil adresu svedka...

Na základe vyššie uvedeného postupu súdu som zistil, že sa vyskytli určité obdobia, kedy bol súd v konaní nečinný.

Žalobca od svojho vstupu do konania až doposiaľ neadresoval predsedovi tunajšieho súdu sťažnosť, ktorou by namietal prieťahy v súdnom konaní. “

7. Procesné úkony okresného súdu uvedené vo vyjadrení okresného súdu považoval ústavný súd za preukázané, pretože sa zhodujú s jeho zisteniami a vyplývajú zo súdneho spisu okresného súdu predloženého na nahliadnutie 22. októbra 2014.

Ústavný súd navyše zistil, že 7. januára 2010 právny zástupca sťažovateľa predložil okresnému súdu (č. I. 278) znalecký posudok vypracovaný... (na ich žiadosť), ktorým tento znalec reaguje na predchádzajúce dva znalecké posudky iných znalcov (...).

8. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu nezaujal stanovisko.

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

10. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1... Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3

ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

13.1 Pri hodnotení podľa kritéria zložitost' veci ústavný súd poukazuje na to, že spory o zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom (v tomto prípade uplatnená suma mala zodpovedať škode, ktorá vznikla na osobnom motorovom vozidle pri dopravnej nehode) nie sú právne zložité a existuje k nim aj stabilizovaná judikatúra všeobecných súdov. Hoci v danom prípade skutkovú zložitost' veci nemožno vylúčiť, pretože okresný súd nariadil znalecké dokazovania aj kontrolné znalecké dokazovanie, ale na druhej strane ani prípadná skutková zložitost' veci nemôže ospravedlniť doterajšiu dĺžku tohto konania bez právoplatného rozhodnutia (pozri hodnotenie postupu okresného súdu).

13.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil niektoré okolnosti, ktoré možno pričítať aj na jeho ťarchu. Svedčí o tom najmä skutočnosť, že sťažovateľ sa o svoju vec dôsledne nestaral, a to od roku 2007, keď sa stal účastníkom konania, a nepodal ani sťažnosť na údajné zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré mu mali spôsobiť ujmu. Účinne si teda nestrážil svoje práva (*vigilantibus iura*), čo ústavný súd zohľadnil najmä pri určení výšky finančného zadost'učinenia (obdobne IV. ÚS 10/05, III. ÚS 336/07, III. ÚS 382/08 a III. ÚS 254/09). Celková dĺžka konania v predmetnej veci na súde – sama osebe – nemôže diskvalifikovať účastníka konania vo veci samej iba preto, že nepodal sťažnosť na priet'ahy v súdnom konaní do rúk predsedu súdu.

13.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Sťažovateľ považoval doterajšie konanie za neefektívne, pretože podľa neho okresný súd nevykonával vo veci riadne a úplné dokazovanie a zbytočné priet'ahy boli spôsobené aj tým, že medzi jednotlivými úkonmi dochádzalo k veľkým časovým odstupom, avšak v sťažnosti už bližšie neuviedol konkrétne obdobia nečinnosti okresného súdu. Takisto poukázal na to, že od 31. mája 2013 okresný súd neurobil ani jeden úkon a taktiež konanie považoval za neprimerane dlhé, keďže začalo ešte v roku 2001. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že aj keď okresný súd nariadil niekoľko pojednávaní a dvakrát rozhodol o zamietnutí žaloby sťažovateľa 11. januára 2010 a 27. marca 2012, jeho rozsudky boli napokon krajským súdom zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie

z dôvodu, že jeho postupom bola sťažovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nevykonania navrhnutých dôkazov, čo svedčí o jeho neefektívnej činnosti. Je tiež pravdou, že od 31. mája 2013 až do podania sťažnosti okresný súd nekonal takmer 11 mesiacov. Ďalšími obdobiami nečinnosti a ani prípadným zdĺhavým postupom okresného súdu pri znaleckom dokazovaní sa ústavný súd bližšie nezaoberal, pretože tieto obdobia sťažovateľ v sťažnosti riadne neoznačil a ani nenamietal.

14. Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to vtedy, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobie napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

15. Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

16. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov, pretože konanie doteraz nie je skončené.

17. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 8 000 € z dôvodov uvedených v bode 5. Vzhľadom na zistené skutočnosti ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného

ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci (pozri body 13.1 až 13.3) považuje za primerané v sume 1 700 €. Ústavný súd pri hodnotení tohto kritéria vzal do úvahy aj skutočnosť, že sťažovateľ sa stal účastníkom konania až v roku 2007, preto stav jeho právnej neistoty nemohol trvať už od roku 2001, ako to dôvodil vo svojej žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

18. Ústavný súd preto nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu 1 700 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

19. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaného porušenia práva úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou JUDr. Tkáčovou. Advokátka vykonala v roku 2014 dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2014 patrí advokátke odmena z výpočtového základu, ktorý je 804 €, t. j. 134 € a režijný paušál 8,04 €. Celková odmena advokátke za právne zastúpenie pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada predstavuje sumu 284,08 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

20. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2014